

RESOLUCIÓ SOBRE LA NECESSITAT DE NEGOCIAR UN PACTE DE RENDES

Estem veient que la ciutadania no percep millores en la gestió del govern d'esquerres de PSOE/UP i en canvi veu a diari com la seva butxaca es va buidant pel pagament de serveis bàsics com la llum, la calefacció, els carburants, el pa, etc. Pujada de preus que no cal atribuir-la únicament al conflicte d'Ucraïna ja que es venia produint des de molt abans. La classe treballadora cada vegada s'empobreix més.

Davant aquesta situació cal un debat profund i seriós en l'àmbit de l'esquerra política i social (sindicats, moviments socials...) per plantejar a la ciutadania respostes clares i sinceres (per més dures que siguin) davant la situació que pateix. Alhora, cal plantejar coixins socials que li permetin suportar aquests canvis. Si no ho fem aquesta mateixa ciutadania que es declara d'esquerres pot votar (de fet ja ho fa) per opcions d'ordre que ofereixin seguretat mentre devasten els drets socials i polítics.

Una política de rendes creïble hauria d'incloure mecanismes de control sobre activitats estratègiques, atacar seriosament les activitats parasitàries, establir mecanismes de limitació en els mercats financers, en els lloguers i en les pensions. S'ha d'evitar que la política de rendes es tradueixi només en l'enèsima devaluació salarial.

Es imprescindible que les classes populars no perdin poder adquisitiu davant l'actual situació inflacionista derivada de l'increment dels preus de l'energia si no volem disparar encara més les taxes de pobresa. Fins el mes de febrer passat, el 44% de l'increment de preus s'ha degut a l'electricitat i un 28% als hidrocarburs (derivats del petroli i gas), essent aquestes partides de consum un 12% del total dels consums de les llars.

Assolir això és un repte complex perquè els increments de preus es deuen a múltiples factors: conjunturals (com la guerra), estructurals (com el progressiu exhauriment dels jaciments de petroli) i institucionals (com el defectuós funcionament marginalista del mercat elèctric). I no podem oblidar que estem enmig d'una emergència climàtica que ens obliga a reduir el consum d'energies no renovables. Per tant, les solucions han de ser múltiples i en la mesura del

possible no generar efectes col·laterals negatius sobre altres prioritats de l'agenda social i ambiental.

Des d'Esquerra Verda volem posar a debat tot un seguit de propostes, unes d'aplicació immediata i d'altres a més llarg termini, per facilitar la transició energètica:

1. Pel que fa als preus de l'electricitat cal reduir els preus als nivells pre-pandèmics, separant els costos de la generació nuclear i de renovables i cogeneració de la del cicle combinat de gas. Cal tenir en compte que l'any passat el ja només va representar el 15% de les fonts energètiques de la generació elèctrica. Per a assolir això cal separar la fixació del preu en com a mínim dos sistemes: el del gas (que ha de completar únicament la producció de la resta de fonts) i la resta.
2. Mentre no es controlin els preus del mercat energètic i se segueixin generant beneficis extraordinaris cap a les empreses de generació cal un impost extraordinari, del 90%, que s'apropii d'aquests beneficis caiguts del cel. A tal fi l'AIREF farà una recerca independent per a estimar el volum d'aquests beneficis extraordinaris des de que va començar l'escalada de preus l'any passat.
3. Pel que fa als hidrocarburs cal reduir els consums excessius, en particular els dels vehicles privats, afavorint el teletreball i el transport col·lectiu, i adoptar les mesures de l'agència internacional de l'energia. Cal accelerar l'electrificació del parc de vehicles, l'ampliació dels serveis de transport electrificats (trens, tramvies, autobusos...) i un pla per a la instal·lació massiva subvencionada d'energia termosolar per reduir l'ús del gas i gasoil per aigua calenta sanitària i per a la millora de l'aïllament de les llars. És vital incentivar la reducció l'estalvi i l'eficiència energètica.
4. Cal un control dels preus que remunerin el capital i no tenen afectació degut a l'increment de costos de l'energia. La mesura de controlar la pujada de lloguers d'immobles (sobretot habitatges) hauria de mantenir-se mentre duri la situació d'excepcionalitat inflacionària.
5. Cal analitzar els sectors de béns de consum més intensius en energia i tallar la transmissió de l'increment dels preus energètics sobre els costos

i els preus de venda. Això s'ha de fer amb polítiques selectives fiscals sobre els impostos energètics. L'objectiu final de tot plegat és que l'índex de preus i l'empobriment generalitzat de la població creat només reflecteixi l'increment net del preu dels hidrocarburs però talli els efectes en cascada que generen processos inflacionaris.

6. Desencallar i aprovar el «Projecte de Llei sobre la retribució del CO2 no emès del mercat elèctric» amb la que es pretén tallar els coneguts «beneficis caiguts del cel».
7. Desenvolupar polítiques de suport per els sectors més perjudicats per l'increment de preus. Garantir les rendes dels sectors amb ingressos baixos, incloent el manteniment del poder adquisitiu del salari mínim legal. Cal establir una coordinació real de les rendes garantides autonòmiques i central (IMV) per simplificar els sistemes d'ajut, evitar duplicitats i avançar cap a una renda bàsica universal amb l'objectiu de fer suportables els impactes que tindran les transformacions energètiques en els diferents sectors econòmics. Aquestes polítiques s'haurien de finançar amb un impost sobre els beneficis i les rendes del capital.
8. Negociar una reforma fiscal que augmenti la justícia impositiva i doti de recursos al sector públic.
9. Constitució d'un sistema energètic públic per facilitar la transició energètica a les famílies i a les empreses. Disposem de *Red Eléctrica Española* o *Tragsa* com a empreses que podrien avançar en aquesta línia sense necessitat de crear empreses públiques noves.
10. En definitiva, davant la vulnerabilitat del model productiu, l'alta dependència del turisme i la incapacitat de garantir subministres bàsics, cal un canvi en el model productiu espanyol per raons ecològiques i de sostenibilitat social.